

Bemærkninger til lovforslaget

Det er vigtigt at sikre rimelige vilkår for kapitalforsyningen til erhvervene. De gældende aktionær- og selskabsskatteregler hæmmer på afgørende vis mulighederne for at øge egenkapitalfinansieringen.

De meget komplicerede regler om udligningskat virker i denne uheldige retning. Udligningskatten blev indført ved lov nr. 404 af 20. august 1976, da der blev gennemført en meget beskeden lempelse af dobbeltbeskatningen (godtgørelsessystemet).

Udligningskatten, der er på 13 pct., pålignes selskaberne i følgende tilfælde:

a. Hvor selskaber udlodder udbytte, der hidrører fra indkomst, der ikke har været beskattet i selskabet (f. eks. skattefrie kapitalgevinster).

b. Hvor selskaber udlodder udbytte, der hidrører fra selskabsindkomst indtjent før godtgørelsesordningens ikrafttræden.

c. Hvor selskaber udlodder udbytte, der hidrører fra indkomst fra udlandet, for så vidt denne indkomst ikke her i landet og/eller udlandet har været undergivet en beskatning svarende til mindst den danske selskabsskat, dvs. 37 pct.

Baggrunden for at opkræve udligningskat i de under a) og c) nævnte situationer er, at der er knyttet en 15 pct.s skattegodtgørelse til alle udbytteudlodninger for derved at lempe den såkaldte dobbeltbeskatning. Hvor udbyttet hidrører fra indkomst, der enten ikke er beskattet i selskabet eller er blevet beskattet med mindre end 37 pct., har udligningskatten således til formål at ophæve den til udbyttet knyttede skattegodtgørelse.

Baggrunden for udligningskatten i det under pkt. c) nævnte tilfælde er, at man ikke har ønsket at give godtgørelsesordningen tilbagevirkende kraft på ubestemt tid. Gjorde man det, ville man komme ind i nogle meget vanskelige problemer med at konstatere, om det udloddede udbytte hidrørte fra tidligere beskattet indkomst eller skattefri ind-

komst. Det spillede også ind, at man ved en eventuel tilbagevirkende kraft af lempelsen af dobbeltbeskatningen ville præmiere de selskaber, der havde valgt primært at henlægge indkomst i stedet for at udlodde den, ligesom man kunne befrygte, at udbytteudlodninger ville blive stillet i bero eller kraftigt nedsat i tiden indtil godtgørelsesordningens vedtagelse og ikrafttræden.

For at konstatere, hvor meget et selskab kan udlodde som udbytte uden at blive pålagt udligningskat, skal selskabet føre en såkaldt udlodningskonto. De forskellige posteringer på denne konto er beskrevet i selskabsskattelovens § 17 C.

Det må erkendes, at udlodningskontoens førelse er en administrativ belastning for selskaberne og ligeledes for skattemyndighederne med hensyn til ansættelsen og kontrollen med kontoen. For godtgørelsessystemet som sådan kan kontoen og udligningskatten også siges at gøre systemet sværere tilgængeligt.

Provenumæssigt spiller udligningskatten en ubetydelig rolle. Allerede i bemærkningerne til lovforslaget om godtgørelsesordningen var det anført, »at udligningskatten næppe vil indbringe noget større provenu. Den vil antagelig først og fremmest bevirke, at selskaberne vil søge at undgå at fastsætte udbytter, hvis udbetaling udløser udligningskat.«

Ved en i foråret 1978 gennemført ændring af selskabsskatteloven blev bl. a. reglerne for udlodningskontoens førelse ændret, således at man først efter 5 år kan konstatere, om et selskab skal betale udligningskat. Af samme grund er intet selskab indtil nu blevet pålagt udligningskat.

Under hensyn til, dels at udligningskatten næppe provenumæssigt vil komme til at spille nogen større rolle, dels at den medfører en ret betydelig administrativ belastning for såvel skattemyndighederne som selskaberne, vil en ophævelse af denne skat være en lettelse.